

CUPRINS

Coțofana cu sare pe coadă 7

Anna Wahlenberg

*Dag, Daga și Trol-Zburător
de pe Muntele Cerului* 14

Harald Östenson

Prințesa lebădă 29

Helena Nyblom

*Cei patru troli mari
și micul Peter Pășunarul* 47

Cyrus Granér

Călătoria trolului 67

Anna Wahlenberg

Prințul fără umbră 77

Jeanna Oterdahl

Băiatul care nu cunoștea frica 98

Alfred Smedberg

*Nemaipomenita aventură
a Bellei* 109

Helena Nyblom

Schimbul de copii 123

Helena Nyblom

*Elanul Salt și mica prințesă
Fir-de-Bumbac* 143

Helge Kjellin

Mama-trol, spălătoreasă regală 156

Elsa Beskow

Inelul 175

Helena Nyblom

Colierul de perle al reginei 190

Anna Wahlenberg

*Băiatul și trolii
sau Marea Aventură* 201

Walter Stenström

COȚOFANA CU SARE PE COADĂ

Anna Wahlenberg

Afost odată un băiat care întotdeauna își dorea câte ceva. La un moment dat, și-a dorit foarte tare să primească un căluț pe care să-l călărească, altă dată a vrut o sanie sau o barcă ori chiar numai un briceag ieftin. Însă tatăl lui murise, iar mama sa era o femeie sărmană, care își câștiga pâinea făcând măhuri, așa că niciuna dintre dorințele lui nu se îndeplinea vreodată.

Într-o zi, pe când își punea o dorință ca acestea, un bătrân înțelept îi dădu un sfat bun. Bătrânul îl sfătui să meargă în pădure, să pună un praf de sare pe coada unei coțofene, iar apoi va primi ceea ce își dorește. Însă trebuia să-și pună dorința repede, cât timp mai era sare pe coada păsării, altfel totul era în zadar.

Din ziua aceea, băiatul mergea întotdeauna cu sare în buzunarele pantalonilor. Pleca la drum dimineața devreme și se întorcea acasă seara târziu. Vedeau multe coțofene, însă niciodată nu reușea să se apropie suficient de mult de vreuna dintre ele. Apoi, într-o zi, întâlni o coțofană care era mai prietenoasă decât toate celelalte. Aceasta îi dădu voie să se apropie atât de mult, încât mai că putea să o atingă, dar apoi, de îndată ce băiatul întinse mâna în care

apucase un praf de sare, zbură și se așează în cel mai apropiat copac, râzând de el. Îl tachină astfel toată ziua, iar când se lăsa seara tânărul era atât de obosit, încât se așează sub un pin, închise ochii și încercă să adoarmă. Dar încă o mai putea auzi pe coțofană sărind prin tufișuri și, în cele din urmă, desluși pe cineva strigându-l pe nume: „Olle! Olle!”. Băiatul ridică privirea și văzu că era coțofana, care râdea de el.

– Ce-i asta? strigă el. Tu poți să vorbești?

– Da. De fapt, sunt o prințesă vrăjită și cu adevărat îți vei vedea dorința împlinită dacă mă vei ajuta. Adu-mi un briceag frumos ca să-mi curăț ciocul și ghearele, iar eu am să stau atât de nemișcată, încât să poți pune sare pe coada mea.

Băiatul se gândi că rugămintea ei era dreaptă, iar a doua zi merse să culeagă fructe de pădure, pe care le vându până ce câștigă destui bani cât să meargă în oraș și să cumpere un briceag foarte frumos. Apoi, se întoarse în pădure să caute coțofana și scoase lama ca să lucească sub ochii ei.

Păsărea veni imediat. Privi briceagul mai întâi cu un ochi, apoi și cu celălalt.

– Ce prostie! zise coțofana. Acesta nu este un briceag demn de o prințesă așa de frumoasă ca mine. Nici măcar nu are un mâner de aur.

Apoi zbură înapoi printre copaci.

Olle se întristă atât de tare, încât lacrimile îi umplură ochii.

– Atunci am să încerc să-ți iau unul cu mâner de aur, zise el.

– Nu, mulțumesc. Acum nu mai vreau un briceag. Dar poți să-mi dai o sanie frumoasă în schimb. Ar fi cu adevărat distractiv să merg cu sania în iarna asta.

– Ei, ia te uită, un băiețuș! exclamă trolul.

Era o ursoaică brună mare, care o privea cu uimire.

Salt pornește cu pas sigur, traversând ținutul mlăștinos.